

SZERKESZTŐK - OLVASÓK

BALOGH EDGÁR (Kolozsvár-Napoca). — Városunk Apáczai-ünnepélyén magyarul is, román fordításban is hallottuk Bartalis János *Lobogott egy láng!*... című szép versét, s valójában itt tűnt fel, hogy a színművészek úgy idézik Alettát, a hollandus leányt, mint akit Apáczai Csere János a „herojniai erdő” túlsó feléről hozott az erdélyi földre. Ilyen erdő nincs. Hamar kiderült, hogy a *Korunk* 1975. 5. száma is ilyen erdőt emleget a 343. lapon, sőt, maga a verskézirat — pontosabban gépirat — váltotta ki hibás közlésével az érthetetlen zavart. Mondanunk sem kell, hogy a Julius Caesar emlegette *hercyniai* erdőről van szó, ez a „*Hercynia silva*” a *Commentarii de bello Gallico* VI. könyvében egy régebbi görög elnevezésre való hivatkozással Germania legtermékenyebb tájaként szerepel a Dunától északra, egészen a dákok földjéig, vagyis a Szudéták és Kárpátok tája. Képes értelemben, a latinitás hagyományaként szerepelhetett ez az elnevezés a középkort követően is az irodalomban, s jutott el Bartalis Jánosig. Az Apáczai-verset még sokfelé fogják idézni és szavalni, az elírás helyreigazítására tehát sürgősen és feltűnő helyen szükség van.

Május 30-án a lupényi 1. számú általános iskola tanerőivel és a szülők egy csoportjával találkozott Veress Zoltán szerkesztő, akinek a *Korunk* munkájáról és az idei 5. számban megjelent felvételi-ankétról tartott beszámolóját élénk vita követte.

Másnap, május 31-én, a petrozsényi városi művelődési ház könyvtártermében rendezett találkozón hasonló beszámoló után Lászlóffy Csaba és Veress Zoltán írásaikból olvastak fel, majd a helybeli közepiskola diákjai előadták Lászlóffy Csaba *Barcsay*-oratóriumát.

Ugyanaznap délelőtt a petrillai általános iskola tanulóinak Veress Zoltán gyermekverseiből olvasott fel.

A nagymúltú kolozsvári Brassai Sámuel Középkiskola esti tagozatának diákjaival találkozott szerkesztőségünk június 5-én. Szöllősi Ferenc igazgató bevezető szavai után Gáll Ernő főszerkesztő a *Korunk* egyetemes műveltséget nyújtó jellege és az esti liceumok ilyen sok irányú érdeklődése közt lehetséges kapcsolatáról beszélt, Kántor Lajos szerkesztő az úgynevezett *Korunk*-irodalmat (a régít és az újat) jellemezte, Herédi Gusztáv a lap májusi számát (különösképp az Apáczai Csere Jánossal foglalkozó tanulmányokat) mutatta be, Péterffy Gyula színművész pedig az e számban megjelent — Apáczai emléket idéző — Bartalis János- és Lászlóffy Aladár-verseket adott elő.

Június 12-én délután a zilahi Művelődési Házban a helybeli irodalmi kör tagjaival találkozott Kántor Lajos, aki a régi és az új *Korunk* irodalmáról és kritikájáról, valamint Veress Zoltán, aki a klasszikus szépirodalmi örökség, közelebbről Jókai újraértékeléséről beszélt. A találkozó műsorát Török Katalin színművésznő előadásában elhangzott versek (Ady, Áprily, Kányádi Sándor, Soltész József, Szilágyi Domokos alkotásai) egészítették ki.

Június folyamán Csutak Levente grafikáit és Bene József akvarelljeit állítottuk ki a *Korunk* Galériában.

HELYREIGAZÍTÁS. — Ez évi 5. számunkban a 390. lap 24. sorában *nemesek* helyett *nevek* olvasandó.

